

Nyílt levél Dr. Tarjányi Zoltán Professzor úrnak a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara Erkölcsteológia Tanszék vezetőjének

Tisztelt Professzor Úr!

Engedje meg, hogy bemutatkozzam, Morvai Krisztina vagyok, a Jobbik Magyarországért Mozgalom európai parlamenti képviselője és államfő-jelöltje. Tanár úr talán emlékszik rám, hiszen néhány évvel ezelőtt az Ön intézményében, a Pázmány Katolikus Egyetem Hittudományi Karán szereztem katolikus hitoktatói diplomát, a négyéves levelező tagozatos képzésen. Ezúton is hálásan köszönöm Önnek és professzor társainak azt a sok kiváló előadást és szép élményt, amit az egyetemi évek alatt nyújtottak nekem és évfolyamtársaimnak. Noha három gyerekes édesanyaként és egyetemi docensként furcsa volt újra iskolapadban ülni és vizsgákon izgulni, soha egy percre sem bántam meg, hogy ebbe a „nagy fába vágtam a fejszémet". Úgy érzem, hogy mind jogászi, mind politikusi munkám során komoly hasznát vettem a hitről, vallásról, kereszténységről a „Pázmány-teológián" tanult ismereteimnek.

Most azonban olyan helyzetbe kerültem, hogy kénytelen vagyok e nyílt levélben Professzor úrnak, mint a Katolikus Egyház morális tanításának egyik legavatottabb ismerőjének tanácsát kérni, a következő ügyben. A Magyar Hírlap napilap mai számának címlapján Osztie Zoltán katolikus pap fényképe látható, a háttérben a feszülettel. A cikk címében Zoltán atya így nyilatkozik: „Keresztény ember nem szavaz a Jobbikra". Az interjú szövegében pedig -egyebek mellett- ez olvasható: „…a Vona Gábor által vezetett politikai erő nem európai, nem szalonképes a keresztény kultúrkörben, ezért keresztény embernek nem elfogadható –jelentette ki lapunknak adott interjújában. (t.i.Osztie atya).

Tisztelettel kérdezem Professzor Urat: Összhangban van-e az Egyház tanításával és a papságra vonatkozó morális kötelmekkel, hogy valaki így nyilatkozzon egy olyan párttal kapcsolatban, amelynek egyébként 15%-os támogatottsága volt az európai parlamenti választáson, s háromfős delegációnk van az EP-ben? Összeegyeztethető-e a papi hivatásra vonatkozó etika normákkal, hogy valaki - papi ruhában, a feszület előtt – ilyenfajta kvázi tilalmat fogalmaz meg a keresztény hívek számára, mintegy rájuk kényszerítve s a j á t, s z e m é l y es politikai meggyőződését? Ebből adódik következő kérdésem: bűnös és gyarló ember vagyok, de kereszténynek vallom magam. S igenis a Jobbikra, az új erőre fogok szavazni. Mi lesz a sorsom? Elkárhozok? Nem fogom ugyanis meggyónni ezt a döntésemet, sőt, egyenesen büszke vagyok rá. S diplomás hitoktatóként – a legnagyobb tisztelet mellett – ellentmondok Osztie atyának, s azt mondom keresztény testvéreimnek: olvassák el a Jobbik Radikális változás című programját (www.jobbik.hu), győződjenek meg róla, hogy az minden vonatkozásban összhangban van a keresztény elvekkel, s szavazzanak a Jobbikra!

Nagyhét van. Mindannyian felidézzük az utolsó vacsora emlékét. Azt is, amikor Jézus Krisztus lehajolt a tanítványokhoz, és megmosta a lábukat. Úgy gondolom, hogy ez nekünk, keresztény politikusoknak mélyen megszívlelendő üzenet. Legalább két fontos eleme van. Az egyik: az embertársaink iránti alázat kötelezettsége. A másik: Jézus, amikor lehajolt és megmosta a gyarló, bűnös ember lábát, s felnézett rá, nemcsak alázatos volt vele, de „fel is emelte”. Azt üzente gesztusával: méltóságod van, értékes vagy, fontos vagy, szeretetre méltó vagy. Küldetésed van ezen a földön. Jó, hogy vagy.

Nekünk, keresztény politikusoknak az a legfőbb feladatunk, hogy Krisztus tanítványaiként ezt éreztessük az emberekkel. Ez az, amiben igen komoly mulasztásai és tartozásai vannak a magyar politikusoknak. Különösen azoknak, akik magukat kereszténynek vallják.

Köszönöm, hogy mint egykori tanárommal megoszthattam Önnel politikusi hitvallásomat. Várom, hogy kérdéseimre választ kapjak Öntől.

A feltámadás hitében kívánok Önnek kegyelmekben gazdag Húsvétot, keresztényi szeretettel

Morvai Krisztina

Budapest, 2010. március 31.